

HELSINGIN KAUPUNGIN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYSTEN PERUSTELUT

Johdanto

Maaliskuun 1. päivänä 2000 voimaan tulleen ympäristönsuojelulain (86/2000) mukaan kunnilla oli mahdollisuus antaa ympäristönsuojelulain täytäntöön panemiseksi tarpeellisia paikallisista olosuhteista johtuvia, kuntaa tai sen osaa koskevia yleisiä määräyksiä, jotka koskevat muuta kuin ympäristönsuojelulain nojalla luvanvaraista toimintaa taikka 61, 62 tai 78 §:n mukaan ilmoitusvelvollista toimintaa tai puolustusvoimien toimintaa. Vastaavat säännökset ovat myös uudessa ympäristönsuojelulaissa (527/2014).

Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on paikalliset kaupunkiolosuhteet huomioiden ottaen ehkäistä ympäristön hajapäästöluonteista pilaantumista sekä poistaa ja vähentää pilaantumisesta aiheutuvia haittoja. Kunnan ympäristönsuojelumääräykset perustuvat ympäristönsuojelulain tai sen nojalla annettujen säännöksien konkretisointiin ympäristön suojelemiseksi paikallisesti. Ympäristönsuojelulaissa on lueteltu ne asiat, joista kunnallisia ympäristönsuojelumääräyksiä voidaan antaa. Määräykset täydentävät osaltaan lakia ja sen nojalla annettuja asetuksia.

Ympäristönsuojelumääräykset ovat ympäristönsuojelulain mukainen ohjauskeino. Ympäristönsuojelumääräyksiä vastaavia kunnallisia säädöksiä ovat jätehuoltomääräykset, terveydensuojelujärjestys ja rakennusjärjestys. Lisäksi järjestyslaissa on joitakin ympäristönsuojelua sivuavia määräyksiä ja myös kaavamääräykset voivat koskea ympäristönsuojelua. Ympäristönsuojelumääräysten valmistelussa on pyritty siihen, ettei ristiriitaisuuksia eri kunnallisten määräysten suhteen tulisi.

Kaupunginvaltuusto antoi ensimmäiset ympäristönsuojelumääräykset 1.9.2004 ja ne tulivat voimaan 1.1.2005. Sen jälkeen määräyksiä on muutettu 1.7.2006 ja 1.3.2009.

1 LUKU

YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 §

Tavoite, soveltamisala ja suhde muihin säännöksiin

Ympäristönsuojelumääräysten yleinen tavoite on ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen sekä pilaantumisesta aiheutuvien haittojen poistaminen ja vähentäminen. Perusteena ovat paikalliset kaupunkimaiset olosuhteet ja asukkaiden velvollisuus sietää erilaisia häiriöitä ympäristössään.

Pykälässä on mainittu ympäristönsuojelumääräysten soveltamiseen liittyvät lainsäädännöstä tulevat rajaukset.

Ympäristönsuojelumääräykset ovat voimassa pääosin koko kaupungin alueella. Lisäksi on annettu joitakin vain 3 §:ssä mainittuja erityisalueita koskevia määräyksiä.

2 §

Ympäristönsuojelumääräysten antaminen ja valvonta

Ympäristönsuojelulain 22 §:n 1 momentin mukaan kunnalle kuuluvista ympäristönsuojelulain mukaisista lupa- ja valvontatehtävistä huolehtii kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) mukainen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Viimeksi mainitun lain 5 §:n 1 momentin mukaan ympäristönsuojeluviran-

omaisen tehtävät hoitaa kunnan määräämä toimitus. Helsingin kaupungin 3.5.2017 hyväksytyn hallintosäännön mukaan ympäristönsuojeluviranomaisena toimii kaupunkiympäristölautakunnan ympäristö- ja lupajaosto ja sen alainen Helsingin kaupungin ympäristöpalvelut.

3 §

Paikalliset olosuhteet

Pohjavesialueiden pilaantumisen riskin vuoksi annetaan määräyksiä talousjätevesien käsittelystä, kemikaalien varastoinnista ja jätteiden sijoittamisesta maaperään kaupungin tärkeillä pohjavesialueilla. Tärkeät pohjavesialueet on määritelty pykälän 2 momentissa.

Tulvavaara-alueen määrittelyssä viitataan ympäristöhallinnon tulvavaarapalveluun, jossa on ajantasainen ja tarkka tieto alueista, jotka jäävät veden alla eri tulvatilanteissa.

Myös sitä, että Helsinki on pääasiassa tiheästi rakennettu, voidaan pitää paikallisena olosuhteena samoin kuin ranta-alueita ja saaria.

2 LUKU

TYÖMAAVEDET, JÄTEVEDET, KÄYMÄLÄJÄTTEET, LUMEN VASTAANOTTOPAIKAT JA LANNAN KÄSITTELY

Yleistä

Ympäristönsuojelulain 16 luvussa on säädetty jätevesien yleisestä puhdistamisvelvollisuudesta ja puhdistustasosta. Sen mukaan jätevedet on käsiteltävä ennen niiden johtamista maahan vesistöön tai ojaan. Muut kuin vesikäymälän jätevedet voidaan johtaa maahan, jos niiden määrä on vähäinen eikä johtamisesta aiheudu pilaantumisen vaaraa. Pääsääntöisesti jätevedet tulee puhdistaa niin, että saavutetaan valtioneuvoston asetuksessa (157/2017) talousjätevesien käsittelystä viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla (ns. hajajätevesiasetus) asetettu vähimmäispuhdistustaso. Ympäristönsuojelumääräyksissä voidaan määrittää alueet, joilla sovelletaan em. asetuksessa määriteltyjä ankarampia puhdistusvaatimuksia. Em. asetuksessa on myös määritelty jätevesijärjestelmän rakentamista ja mitoitusta koskevat vaatimukset.

Jätevesiin liittyvät ympäristönsuojelumääräykset koskevat pääosin vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen ulkopuolella olevia kiinteistöjä. Helsingissä on noin 1 000 kiinteistöä, jotka ovat nykyisen viemäriverkon ulkopuolella.

4 §

Tilapäisissä työkohteissa syntyvien työmaavesien johtaminen ja käsittely

Pykälä koski esimerkiksi erilaisissa maarakennuskohteissa ja maalämpöputkien porauksessa syntyviä kohteesta poistettavia vesiä, joita ei suoraan voisi johtaa ojaan tai vesistöön. Työmaavesistä voi aiheutua esimerkiksi kiintoaineen vuoksi voimakasta samentumista, ojien ja sadevesiviemäreiden liettymistä ja tukkeentumista sekä tai vesistön rehevöitymistä tai muita epäedullisia laadun muutoksia (pH-vaihtelut, räjäytys- ja betonointi/injektointiaineiden haitallisuus vesielistöille).

Työmaavedet voivat sisältää myös koneista ja laitteista peräisin olevaa öljyä. Pykälässä tarkoitettujen vesien määrä voi olla suurikin. Ilmoituksen perusteella viemäriverkoston haltija voisi arvioida vesien esikäsitteilytarvetta ja antaa asiaa koskevia ohjeita tai määräyksiä.

Helsingin kaupungin rakennusjärjestyksessä on vastaavanlainen kieltä johtaa työmaalta suoraan vesistöön tai ojaan runsaasti kiintoainetta tai lietettä tai haitallisia aineita sisältäviä hule- tai kuivatusvesiä. Valvonta edellyttää koordinoitua rakennusvalvonta- ja ympäristöpalvelun kesken.

5 §

Jätevesien käsittely vesihuoltolaitoksen viemäriverkoston ulkopuolisilla alueilla

Toiminta, josta aiheutuu pohjaveden pilaantumisen vaaraa, on ympäristönsuojelulain 17 §:n mukaisen pohjaveden pilaamiskiellon vastaista. Kiellon vastaiselta toiminnalta ei edellytetä, että toiminnasta aiheutuisi konkreettista pilaantumista vaan jolla pilaantumisen vaara aiheuttava toiminta on kiellettyä. Lainkohdan mukaan kiellettyä on muun muassa toiminta, josta voi aiheutua pohjaveden muuttuminen terveydelle vaaralliseksi.

Pohjaveden pilaamiskiellon takia käymäläjätevesien ja muiden talousjätevesien käsittelylle tärkeillä pohjavesialueilla on annettu muita alueita tiukemmat määräykset. Pohjaveden pilaantumisen estämiseksi tärkeillä pohjavesialueilla edellytetään pykälän 1 momentissa, että mitään talousjätevesiä tai kemiallisten käymälöiden jätevesiä ei saa imeyttää maaperään.

Vesikäymälän rakentaminen ranta-alueiden ja saariston vapaa-ajan asuntoihin on kielletty, jotta vesikäymäläjätevesistä aiheutuvan vesistön pilaantumisen vaara ehkäistäisiin. Saaristoissa ja ranta-alueilla vesikäymäläjätevesien ympäristönsuojelulainsäädännön vaatimukset täyttäväksi käsittelyvaihtoehdoksi jää usein ainoastaan umpisäiliö. Umpisäiliön tyhjentämismahdollisuudet ranta-alueilla ja saarissa ilman tieyhteyttä ovat haasteelliset, jolloin umpisäiliön käyttöön liittyy huonosti hallittavissa olevia ympäristöriskejä. Ongelmia loma-asuntojen jätevesien käsittelylle aiheuttaa myös niiden epäsäännöllisestä käytöstä aiheutuva kuormituksen vaihtelu ja järjestelmien valvonnan ja kunnossapidon epäsäännöllisyys. Lietteiden kuljetukseen liittyy ympäristönsuojelullisia riskejä ja kuljetukset kuormittavat ympäristöä. Vesikäymälän korvaavia käymälävaihtoehtoja on runsaasti tarjolla. Valmistelussa olevaan itäisen saariston asemakaavaan ollaan esittämässä vastaavaa vesikäymäläkieltoa vastaavin perusteluin. Kiinteistönomistajien tasapuolisen kohtelun nimissä on johdonmukaista kieltää vesikäymälän rakentaminen loma-asuntoihin muuallakin Helsingin saaristossa ja rantavyöhykkeillä.

6 §

Talousjätevesien käsittelylaitteistojen ja käymälöiden sijoittaminen ja huolto

Talousjätevesien käsittelylaitteistot on sijoitettava vesiensuojelullisista ja terveydensuojelullisista syistä riittävän suojaetäisyyden päähän pilaantumiselle herkistä kohteista. Esimerkiksi talousvesikaivon veden pilaantuminen jätevesien vaikutuksesta voi aiheuttaa pohjaveden pilaantumista ja sitä kautta terveyshaittaa. Riittävällä suojaetäisyydellä voidaan ehkäistä myös muuta ympäristönsuojelulain 5 §:n 1 momentin mukaista pilaantumista, esimerkiksi vesistön rehevöitymistä sekä virkistys- ja hajuhaittoja.

Maaperäolosuhteet ja talousjätevesien määrä ja laatu voivat kiinteistöittäin vaihdella huomattavasti, joten pykälän 1 momentissa ei ole määrätty kiinteitä, kaikilla kiinteistöillä sovellettavia vähimmäissuojaetäisyyksiä. Riittävä suojaetäisyys tärkeästä pohjavesialueesta, vesistöstä, talousvesikaivosta ja naapurikiinteistöstä ratkaistaan tapauskohtaisesti.

Maahanimeyttämön imeytysputkiston ja maasuodattamon alapinnan sijaintivaatimusta ylimpään pohjavedenkorkeuteen nähden on noudatettava pohjaveden pilaantumisvaaran ehkäisemiseksi.

Moitteettoman toiminnan varmistamiseksi puhdistuslaitteistoja ja talousjätevesien käsittelyjärjestelmään kuuluvia osia on huollettava niiden toimivuuden edellyttämällä tavalla. Puhdistustuloksen varmistaminen saattaa myös edellyttää näytteenottoa puhdistetusta jätevedestä. Pykälään on lisätty informatiivinen viittaus Pääkaupunkiseudun yleisiin jätehuoltomääräyksiin.

Valvonta edellyttää huoltotoimenpiteiden kirjaamista ja kirjanpidon säilyttämistä.

Ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi on tarpeen antaa myös komposti- ja kiviakäymälöitä koskevia määräyksiä.

7 §

Ulkotarhojen ja ratsastuskenttien sijoittaminen ja hoito

Vuonna 2009 toteutuneen alueliitoksen myötä Helsinkiin on tullut kymmenkunta uutta hevostilaa, joissa on vähintään kaksi hevosta. Helsingissä oli ennestään 11 paikkaa, joissa pidetään hevosia tai nautaeläimiä. Hevosten pito on yleistymässä. Riittävän ympäristönsuojelutason varmistamiseksi tallien ja jaloittelutarhojen sijoittelua ja niiden hoitoa on tarpeen jossakin määrin säädellä. Soveltamisohjeena on käytetty Uudenmaan ympäristökeskuksen muistiota, joka koskee kuntien ympäristönsuojelumääräyksiin asetettavia hevos- ja ponitalleja koskevia ehtoja sekä ympäristöministeriön hevostallien ympäristönsuojeluohjetta.

Ilmoitus hevostallin, ulkotarhan tai ratsastuskentän perustamisesta on tarpeen valvonnan kannalta.

8 §

Ajoneuvojen, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu ja huolto

Autojen pesuvedet ovat jätevesiä, jotka on käsiteltävä kuten muutkin jätevedet. Pestäessä autoja liuottimia sisältävillä tai muilla pesuaineilla, voi etenkin suurien jätevesimäärien johtamisesta maastoon tai sadevesiverkostoon aiheutua ympäristön pilaantumista. Vaikkei liuottimia tai muita pesuaineita käytettäisikään, ammattimaisessa tai muussa usein toistuvassa pesussa jätevesimäärät ovat suuria. Muu jätevesien käsittelytapa kuin pykälän 1 momentissa määrätty johtaminen jätevesiviemäriin riittävästi esikäsiteltynä ei ympäristönsuojeluyistä voi tulla kysymykseen. Viemäriverkoston toiminnan kannalta on tarpeen, että jätevedet esikäsitellään ennen viemäriin johtamista öljyn- ja hiekanerotuskaivoissa. Kun käytetään pesuaineita, joiden yhteensopivuus on testattu, viemäriin ei päädy viemärilaitoksen toiminnalle haitallisia aineita.

Poikkeuksena ovat pykälän 2 momentissa mainitut jätevedet, jotka syntyvät pestäessä autoja satunnaisesti pelkällä vedellä tai miedoilla pesuaineilla. Tällöin vesi sisältää pääsääntöisesti vain vähäisiä määriä epäpuhtauksia. Vesiä maaperään

imeytettäessä tai maastoon johdettaessa on kuitenkin aina pidettävä huoli siitä, ettei aiheuteta ympäristön pilaantumista.

Vesien pilaantumisen estämiseksi pykälän 3 momentissa kielletään kiintoaineen ja puhdistamattomien pesuvesien päästäminen vesistöön.

9 §

Veneiden pesu ja huolto

Veneiden pesussa syntyy samantyyppisiä jätevesiä kuin autojen ja muiden koneiden pesussa, joten jätevesien käsittelyssä tulee noudattaa samankaltaisia määräyksiä. Pesuaineita sisältävien pesuvesien johtaminen sadevesiviemäriin on kielletty, koska ranta-alueilla sadevesiviemärit johtavat suoraan mereen.

Veneiden talvisäilytyspaikoilla hiotaan veneitä, joiden pohjissa käytetään ainakin toistaiseksi yleisesti myrkyllisiä maaleja. Hiontajätteet jäävät maaperään ja aiheuttavat maaperän pilaantumista. Maaperän pilaantumisen estämiseksi maalijätteet tulee saada talteen.

Ympäristönsuojelulain 7 §:n mukaan maaperään ei saa päästää mitään ainetta siten, että seurauksena on maaperän pilaantumista. Vaikka haitallisten aineiden käyttöä veneiden niin sanotuissa anti-fouling -maaleissa on rajoitettu, ne sisältävät edelleen muun muassa kupariyhdisteitä. Veneitä kunnostettaessa haitta-aineet joutuvat kunnostuspaikan maaperään, ellei sitä estetä tiiviillä alustalla.

10 §

Lumen vastaanottoaikojen sijoittaminen ja käyttö

Kaupungilla on käytössä useita yleisiä lumen vastaanottoaikoja, joihin kaduilta ja kiinteistöiltä korjattu lumi ajetaan. Maalla sijaitsevia kaatopaikkoja ovat Vuosaaren, Herttoniemen, Tattariharjun, Oulunkylän ja Maununnevan vastaanottoaikat. Lisäksi on käytössä kaksi paikkaa, joissa lumi sulatetaan käyttäen hyväksi puhdistettua jätevetä ja yksi paikka Hernesaaren kärjessä, jossa lumi kipataan suoraan mereen.

Lumen läjittämisestä voi aiheutua roskaantumista ja sulamisvedet ja itse lumen ajaminen voivat aiheuttaa lähiympäristöön haittoja, jos kyse on laajamittaisesta lumen vastaanottamisesta. Lumen haitta-ainepitoisuudet eivät yleensä ole korkeita, mutta silti on varmintä, että lumen vastaanottoaikoja ei perusteta vedenhankinnan kannalta tärkeälle pohjavesialueelle. Tarvittaessa lumi tai lumensulamisvesi tulee käsitellä asianmukaisesti ennen sen johtamista vesistöön. Roskien siivoaminen kuuluu myös vastaanottoaikojen pitäjälle.

Runsaslumisina talvina vakituisten lumenkaatopaikkojen kapasiteetti ei riitä, ja lunta on jouduttu läjittämään tilapäisiin paikkoihin. Paikat on voitu perustaa lyhyelläkin varoitusajalla. Lumenajosta voi aiheutua merkittäviä (melu)haittoja läjitysalueiden lähiympäristössä ja ajoreittien varrella. Lisäksi lumen sulaminen voi kestää pitkään ja sulamisvesistä voi aiheutua haittoja. Lumenvastaanottoaikoista on todettu lisäksi aiheutuvan ympäristön roskaantumista. Vastaanottoaikojen soveltuvuus pitää pystyä arvioimaan laajemmin, kuin pelkästään logistiikan kannalta. Jos ilmoituksen yhteydessä tulisi esittää myös arvio pykälässä esitetyistä seikoista, voisi sen arvioida johtavan siihen, että varapaikkojen käyttöönottoon varauduttaisiin ja niiden ympä-

ristö- ja terveysvaikutuksia arvioitaisiin asianmukaisesti jo hyvissä ajoin ennen talventuloa. Ympäristönsuojeluviranomaisella tulisi olla mahdollisuus etukäteen arvioida lumen vastaanoton ympäristö- ja terveyshaittoja ja ennakkovalvonnalla antaa ohjeita ja tarvittaessa määräyksiä niiden ehkäisemiseksi. Näin välttyttäisiin hankalalta jälkivalvonnalta ja ympäristön ja asukkaiden altistamiselta ei hyväksyttävissä oleville haitoille.

Paikallisesta pienimuotoisesta lumen läjittämisestä aiheutuvat haitat ovat todennäköisesti niin vähäisiä, että tällaisten lumenläjityspaikkojen perustaminen on mahdollista ilman ennakkoilmoittamista. Menettelyllä vähennetään lumen kuljettamista ja siitä aiheutuvia haittoja.

Jotkut vastaanottopaikat sijaitsevat siten, että kuorma-autoliikenne voi häiritä lähialueen asukkaita. Myös lumenajo katujen varsilta voi aiheuttaa meluhaittaa. Sen vuoksi on tarpeen rajoittaa lumenvastaanottopaikkojen käyttöä ja lumen poisajoa yöaikaan, jos siitä aiheutuu haittaa tai häiriötä.

3 LUKU

KEMIKAALIT, JÄTTEET JA SAVUHAITAT

11 §

Yleiset määräykset vaarallisten kemikaalien ja vaarallisten jätteiden säiliövarastoinnista

Säännöksen määräyksillä pyritään ehkäisemään vaarallisten kemikaalien varastoinnista aiheutuvia päästöjä ja niiden haitallisia vaikutuksia, jotka ilmenevät ympäristön, kuten maaperän ja pohjaveden, pilaantumisena. Määräykset eivät kuitenkaan koski vaarallisten kemikaalien vähäistä varastointia kotitaloudessa.

Vaarallisten jätteiden varastoinnista ja merkitsemisestä säädetään yleisesti valtioneuvoston asetuksessa jätteistä (179/2012). Vaarallisten kemikaalien teollisen käsittelyn ja varastoinnin valvonta kuuluu pelastuslaitokselle ja Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle (Tukes). Myös pienempien määrien varastoinnille, josta ei tarvitse tehdä kemikaali-ilmoitusta, asetettavat yleiset vaatimukset ovat tarpeellisia, koska vaarallisten kemikaalien huolimattomasta varastoinnista aiheutuu merkittävä maaperän ja pohjaveden pilaantumisriski. Käsittely- ja varastointipaikoille tulee varata imeytysainetta mahdollisten vahinkojen leviämisen estämiseksi.

Ulkopuolisten pääsy vaarallisten kemikaalien varastopaikoille on estettävä. Näin voidaan estää ilkkivaltaa ja siitä aiheutuvaa ympäristön pilaantumista.

Pykälän 2 kohdan mukaan polttonesteiden ja muiden kemikaalien pysyväisluonteisten tankkaus- ja täyttöpaikkojen olisi oltava nestettä läpäisemättömiä, koska tankkauksen ja täytön yhteydessä nestettä voi päästä maahan. Nestettä läpäisemättömällä pinnoitteella ehkäistään maaperän pilaantumista. Pysyväisluonteisilla tankkauspaikoilla tarkoitetaan varikkojen tai tukikohtien tankkauspaikkoja erotukseksi lyhytaikaisista vain työmaan ajaksi perustettavista ja helposti siirrettävien polttonestesäiliöiden sijoituspaikoista. Kaikenlaisilla tankkauspaikoilla on kuitenkin aina oltava imeytysainetta vuotojen keräämistä varten.

Tankkauspaikalla tarkoitetaan muita kuin kauppa- ja teollisuusministeriön vaarallisten kemikaalien käsittelystä ja varastoinnista jakeluasemalla antaman päätöksen (415/1998) mukaisia jakeluasemia. Ympäristönsuojelumääräykset koskevat siten

säiliöiden kokonaistilavuudeltaan alle 10 m³:n tankkauspisteitä. Tällaisia ovat tyypillisesti työmaiden tilapäiset ja yritysten omaan käyttöön tarkoitetut tankkauspisteet.

Pinnoittamisvaatimus on käytännössä mahdotonta täyttää venesatamien laitureilla sijaitsevilla tankkauspaikoilla, joten määräys ei koske niitä.

Säiliön kunnosta ja varustuksesta on annettu lisämääräyksiä. Ne perustuvat keväällä 2011 ilmestyneeseen ohjeeseen, jonka ovat valmistelleet Tampereen aluepelastuslaitos, Oulu-Koillismaan pelastuslaitos, Pirkanmaan ja Pohjois-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset, Turvallisuus- ja kemikaalivirasto ja poliisi. Selvitysten mukaan puutteet kohdassa 2 mainituissa säiliövarustuksissa ovat yleisiä syitä onnettomuuksiin. Muutoksissa on otettu huomioon oppaan suosituksia.

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista koskee vain pohjavesialueella olevia öljysäiliöitä. Huonokuntoiset öljy-, polttoaine- ja muut kemikaalisäiliöt voivat rikkoutuessaan ja vuotaessaan aiheuttaa maaperän saastumista, joten pykälän 9 ja 10 kohdassa on määrätty tarkastamisvelvollisuus myös muilla alueilla oleville säiliöille. Näin säiliöiden kunnan heikkeneminen voidaan havaita ajoissa ja estää vahinkojen syntyminen.

Helsingin kaupungin ympäristöpalvelut kuitenkin katsoo, että sellaisia säiliöitä ei ole tarpeellista erikseen tarkastaa, joissa vuodonilmaisujärjestelmä on riittävä ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi. Sen vuoksi tarkastusvelvollisuutta on eräiden säiliötyyppien osalta rajattu.

Pykälän 3 kohdassa tarkastuksen suorittajalta vaaditaan erillinen hyväksyntä, koska tarkastus tehdään erityismittalaitteita käyttäen. Vuotavan säiliön aiheuttama ympäristön pilaantumisriski on merkittävä, joten tarkastuksen on oltava luotettava.

Ilmoituksen onnettomuudesta voi tehdä esimerkiksi toiminnanharjoittaja, kiinteistön haltija tai se, joka on tehnyt havainnon. Käytännössä sen, jolla on parhaat edellytykset ilmoituksen tekemiseen ja tarkimmat tiedot tapahtuneesta, tulee täyttää velvollisuus. Ilmoituksen perusteella valvontaviranomainen voi tarvittaessa suorittaa tarkastuksen ja antaa ohjeita tai määräyksiä ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi ja vahinkojen vähentämiseksi.

12 §

Lisämääräykset vaarallisten kemikaalien ja vaarallisten jätteiden varastoinnista tärkeällä pohjavesialueella

Pykälässä säädetään niistä vaatimuksista, jotka ovat tarpeen pilaantumisen estämiseksi sen lisäksi, mitä 11 §:ssä on säädetty.

Tärkeällä pohjavesialueella on maaperän ja pohjaveden pilaantumisen estämiseksi noudatettava erityistä varovaisuutta. Säiliöiden huoltoon ja kunnossapitoon on kiinnitettävä erityistä huomiota, joten niille on asetettu tiukempia teknisiä vaatimuksia.

Vaarallisten kemikaalien varastointi on riski maaperälle ja ympäristölle, joten tärkeillä pohjavesialueilla käyttöön otettavien öljy- ja polttoainesäiliöiden sekä muiden vaarallista kemikaalia sisältävien säiliöiden on pykälän 1 momentin 1 kohdan mukaan oltava kaksivaippaisia, ylitäytön estolaitteella ja vuotojen ilmaisujärjestelmällä varustettuja. Maanpäällisiltä säilöiltä edellytetään suoja-altaita.

Maanalaisen säiliön kunnosta ei saada luotettavaa tietoa muuten kuin tarkastuksen yhteydessä. Pykälän 2 kohtaan on kirjattu kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen (344/1983) vaatimukset, joiden mukaan tärkeillä pohjavesialueilla maanalaiset polttoöljysäiliöt tulee tarkastaa 10 vuoden kuluessa asennuksesta ja tämän jälkeen säiliön kuntoluokan mukaan 2–10 vuoden välein, edellyttäen, että säiliö on edelleen käyttökelpoinen.

Pohjaveden pilaantumisriskien vähentämiseksi pykälän 3 ja 4 kohdissa määrätään kemikaalien varastoinnista ja koneiden huollosta työmailla. Tarpeeton kemikaalien varastointi tärkeillä pohjavesialueilla sijaitsevilla työmailla lisää pohjaveden pilaantumisriskiä. Säiliöiden täyttö on myös riski pohjavedelle etenkin silloin, kun säiliössä ei ole ylitäytönestolaitetta. Väliaikaisistakin työmaista aiheutuu pohjaveden pilaantumisen vaaraa, mikäli tarvittavia polttoaineita ei säilytetä huolellisesti ja työkoneita huolletaan tärkeillä pohjavesialueella.

13 §

Käytöstä poistetun säiliön käsittely

Käytöstä poistetut ja vanhat vielä käytössä olevat polttoöljysäiliöt ovat riski maaperälle ja pohjavesille. Käytöstä poistettujen säiliöiden määrää ei tiedetä. Viranomaisilla ei ole myöskään tietoja siitä, miten poistaminen on aikanaan tapahtunut. Säiliötä ei ole aina välttämättä puhdistettu, joten on olemassa vaara, että maaperä pilaantuu säiliöiden aikaa myöten rikkoutuessa.

Vanhoja käytöstä poistettuja öljy- ja kemikaalisäiliöitä putkistoineen pidetään jätteenä, johon sovelletaan jätelain säännöksiä. Jätteestä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemisestä säädetään lisäksi ympäristönsuojelulaissa.

Aiemmin pykälään sisältynyt säiliön nostovelvollisuus on poistettu. Käytännössä kaikissa tapauksissa on myönnetty poikkeus säiliön nostovelvoitteesta joko säiliön hankalan sijainnin vuoksi tai sen vuoksi, että nostamisesta saattaa aiheutua vahinkoa muulle omaisuudelle.

Ympäristönsuojeluviranomainen voi kuitenkin edelleenkin edellyttää säiliön poistamista, jos on aihetta epäillä maaperän pilaantuneen säiliön käytön aikana.

Vastuu säiliöstä siirtyy kiinteistön uudelle omistajalle, joten hänelle on annettava siitä tieto pykälän 4 momentin mukaisesti.

14 §

Jätteiden käsittely kiinteistöillä

Pykälän 1 momentissa on määrätty, että jätteiden hävittäminen polttamalla on kielletty. Määräyksen tarkoituksena on jätteiden poltosta aiheutuvien haittojen ehkäiseminen. Myös Pääkaupunkiseudun ja Kirkkonummen yleiset jätehuoltomääräykset kieltävät jätteiden hävittämisen polttamalla. Ympäristönsuojelu- tai jätehuoltomääräykset eivät koske jätteen polttamista, jolle on saatu ympäristölupa.

Tavalliset kiinteistökohtaiset tulisijat eivät sovellu jätteen polttamiseen lukuun ottamatta puhtaan jätetuon polttamista sekä paperin ja pahvin käyttöä sytykkeenä, mistä on määrätty pykälän 3 momentissa.

Erilaisia puutarhan- ja pihanhoidossa syntyviä jätteitä käsitellään asuinkiinteistöillä joskus polttamalla. Kiinteistöillä, joilla on mahdollista polttaa jätteitä esimerkiksi läm-

mityskattiloissa, saatetaan polttaa myös muovia ja muuta palavaa jätettä. Yhdyskuntajätteiden polttaminen pienkiinteistöjen lämmityslaitteissa ja uuneissa ei ole hyväksyttävää, koska niissä palamisolosuhteet eivät ole sellaisia, mitä hallitulta yhdyskuntajätteiden poltolta voidaan edellyttää. Jätteiden, esimerkiksi muovien, polttamisesta syntyvien savukaasujen mukana joutuu ympäristöön siinä määrin nokea ja hajua tai terveydelle haitallisia ja jopa myrkyllisiä yhdisteitä (muun muassa polyaromaattisia hiilivetyjä), että niistä saattaa aiheutua terveys- ja viihtyisyyshaittoja.

Risujen ja puutarhajätteiden avopolttaminen ei ole hyväksyttävää alueilla, joilla asuu tai oleskelee paljon ihmisiä. Palamisolosuhteet ovat poikkeuksetta sellaiset, että haittoja esiintyy. Risut ja puutarhajätteet ovat lisäksi usein kosteita, jolloin savua syntyy hyvin runsaasti. Pääkaupunkiseudulla on muutoinkin järjestetty puutarhajätteiden vastaanotto siten, että ne voidaan käsitellä asianmukaisesti ja kohtuullisin kustannuksin muutenkin kuin polttamalla. Suuri osa puutarhajätteistä voidaan myös käsitellä kiinteistökohtaisesti kompostoimalla. Näin ollen risujen, hakutähteiden ja puutarhajätteiden avopoltto on pääsääntöisesti kielletty.

Saarissa risujen ja hakkuutähteiden käsittely voi tuottaa ongelmia, koska saariin ei saa tuotua helposti koneita esimerkiksi risujen hakettamiseksi. Samoin harvaan asutulla maa- ja metsätalousvaltaisella alueella liitosalueella voidaan maa- ja metsätaloudessa syntyviä vaarattomia kasviperäisiä jätteitä satunnaisesti käsitellä polttamalla ilman merkittäviä haittoja.

Jätteiden maahan hautaaminen on hallitsematonta jätteiden käsittelyä. Siitä voi aiheutua myös ympäristön pilaantumista. Vastaava kieltö sisältyy myös Pääkaupunkiseudun ja Kirkkonummen yleisiin jätahuoltomääräyksiin.

Pykälä koskee sellaista eräiden vaarattomien jätteiden melko vähäistä hyödyntämistä maarakentamisessa, mihin ei tarvita ympäristölupaa ja mitä ei myöskään koske valtioneuvoston asetus eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa (ns. MARA-asetus 843/2017). Maanomistaja vastaa viimekädessä maahan sijoitetuista jätteistä. Sen vuoksi maanomistajan hyväksyntää jätteiden sijoittamiselle on perusteltua vaatia.

Jätteiden yleisten sijoittamisedellytysten täyttyessäkin ympäristönsuojeluviranomaiselle on annettava valvontaa varten mahdollisuus kieltää tai antaa määräyksiä jätteen sijoittamisesta maaperään, mikäli sijoittamisesta voidaan epäillä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen vaaraa. Tämän vuoksi sijoittamisesta tulee pykälän 6 momentin mukaan ilmoittaa etukäteen valvontaviranomaiselle. Päällekkäisten ilmoitusten tekeminen on kuitenkin tarpeetonta.

Jätteiden sijoittamisedellytysten täyttymisen arvioimiseksi on tarpeen pykälän 7 ja 8 momentin mukaisesti määrätä, mitä tietoja jätteestä on annettava. Valvonnan mahdollistamiseksi on tarpeen määrätä myös siitä, mitä tietoja on annettava sijoituspaikasta ja -ajankohdasta.

Kompostointi on kaupungissa yleistä ja kompostituotteita käytetään yleisesti maanparannusaineina. Kompostoimattomien elintarvike- ja käymäläjätteiden sijoittamisesta maaperään voi kuitenkin aiheutua haittoja, joten ne on pykälän 10 momentin mukaisesti tarpeen käsitellä haitattomaksi ennen sijoittamista.

Tärkeillä pohjavesialueilla on kaikessa toiminnassa noudatettava erityistä varovaisuutta. Tämän vuoksi jättemateriaalien sijoittamista tärkeälle pohjavesialueelle on rajoitettu pykälän 9 momentin mukaisesti.

Maanomistaja vastaa viimekädessä maahan sijoitetuista jätteistä, mistä syystä uuden omistajan on oikeus tietää, mitä jätteitä maaperään on sijoitettu.

15 §

Eräiden maarakentamisessa hyödynnettävien jätteiden laatuvaatimukset

Kaupunkialueilla tapahtuvassa maarakentamisessa käytetään joskus erilaisia jätemateriaaleja, yleisimmin betoni- ja tiilijätettä, mutta myös erilaisia tuhkia ja ylijäämämaata.

Maaperään sijoitettavan jätemateriaalin tulee olla maarakentamiseen teknisesti sopivaa eikä siitä saa aiheutua maaperän pilaantumista. Nämä ovat edellytyksenä sille, että voidaan puhua jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa ja että hyödyntäminen on ympäristönsuojelulain mukaista ja edistää kestävästä luonnonvarojen käyttöä.

Sopivaa materiaalia on ainakin tiettyyn enimmäisraekokoon murskattu betoni, josta samalla poistuu valtaosa betoniteräksestä ja joka ei sisällä käytön aikana siihen imeytyneitä terveydelle tai ympäristölle haitallisia aineita sekä puhdas tiilijäte, joka ei laastia lukuun ottamatta sisällä muita aineita. Betoniterästä sisältävän betonijätteen sijoittamista maaperään ei voida hyväksyä, koska raudoista voi olla haittaa alueen myöhemmälle käytölle eikä betoniterästä voida pitää teknisesti maarakennuskäyttöön soveltuvana materiaalina. Metallijätteen sijoittamista maahan ei voida myöskään hyväksyä metallijätteen hyötykäyttötavaksi. Asfalttijätettä voidaan myös käyttää vähäisessä määrin hyödyksi maarakentamisessa, jos jäte-erän hyödyntäminen uuden asfaltin valmistukseen ei ole ympäristön kannalta selvästi parempi vaihtoehto.

Kokemus on osoittanut, että Helsingin maaperä on monin paikoin erilaisen teollisen toiminnan pilaamaa. Sen vuoksi ylijäämämaa-aineksia käytettäessä on aina varmistuttava, ettei maa-aines ole pilaantunut.

16 §

Savuhaittojen ehkäisy

Kiinteistökohtaisissa kattiloissa tapahtuva pienpoltto voi olla merkittävä paikallista ilmanlaatua heikentävä tekijä. Savuhaittojen ehkäisyn kannalta on olennaista, että lämmityslaitteistot toimivat kunnolla ja että ne on esimerkiksi nuohottu säännöllisesti. Joissakin tapauksissa voi terveyshaittojen ehkäisemiseksi olla tarpeen myös rajoittaa esimerkiksi kovin runsasta puunpoltoa.

4 LUKU

MELUN, TÄRINÄN JA PÖLYN TORJUNTA

Melu on yksi yleisimpiä ja tärkeimpiä elinympäristön laatua ja viihtyisyyttä heikentäviä tekijöitä. Melu on ääntä, jonka ihminen kokee epämiellyttävänä tai häiritsevänä tai joka on muulla tavoin ihmisen terveydelle vahingollista taikka hänen muulle hyvinvoinnilleen haitallista. Melu vaikuttaa monella tavalla kielteisesti ihmisen terveyteen ja hyvinvointiin. Melu voi häiritä tai vaikeuttaa työskentelyä, lepoa ja nukkumista. Elinympäristössä yleisesti vallitseva melu on sen tasoista, että se voi aiheuttaa suoria ja epäsuoria terveyshaittoja.

Helsingissä on viime vuosina käsitelty noin 200 meluilmoitusta vuosittain. Ilmoitusten käsittelyn yhteydessä annetaan määräyksiä mm. meluntorjuntatoimista, toiminnan aloittamis- ja lopettamisajankohdista, melutasoista ja tiedottamisesta.

Ilmassa leijuva pöly lisää astmaoireita, karkeajakoinen pöly ärsyttää silmiä, ja pienet hengitettävät hiukkaset pääsevät keuhkorakkuloihin saakka. Allergisille ja astmaa sairastaville hiukkaset ovat erityisen kiusallisia.

Määräykset koskevat kaikkea rakennustyötä. Näitä ovat muun muassa julkisivujen tai muiden ulkona olevien rakenteiden hiekkapuhallus- tai piikkaustyöt, purkutyöt, PCB:tä tai lyijyä sisältävien saumausaineiden poisto ja eräät muut korjaus- tai rakennustyöt. Määräysten mukaan suojausmenetelmien tulee kaikissa töissä olla sellaisia, että pölyn ja muiden haitallisten aineiden leviäminen ympäristöön estetään mahdollisimman tehokkaasti. Eräiden töiden suojaustoimenpiteistä on annettu tarkemmat ohjeet.

17 §

Tiedottamis- ja neuvotteluvollisuus

Tärkein keino meluhaittojen ehkäisemisessä on tiedottaminen. Toiminnanharjoittajan tiedottamisvelvollisuus on hyvin laaja. Se koskee myös sellaisia erityisen häiritsevää mela aiheuttavia töitä, joita ei tarvitse tehdä ympäristönsuojelulain 118 §:n tarkoittamaa ilmoitusta. Hakijan on myös tarvittaessa sovittava häiriintyvien kohteiden kanssa työn ajoittamisesta siten, että esimerkiksi päiväkodeissa voidaan nukkua päiväunia melun sitä häiritsemättä.

Häiriintyvillä kohteilla tulee tiedottaa ainakin työn tai tapahtuman laadusta, kestosta, kellonajoista sekä ilmoittaa työmaan vastaava yhteystietoinen henkilö tai tapahtuman järjestäjä sekä heidän yhteystietonsa.

18 §

Kulkuväylien ja pihojen kunnossapito- ja puhtaanapitotyöt

Katupöly sisältää hiekkaa, nastarenkaiden ja hiekoitushiekan asfaltista hiomaa kivainesta, nastoista ja renkaista irronnutta metallia ja kumia sekä energiantuotannon ja autojen pakokaasuista kaduille laskeutuneita myrkyllisiä yhdisteitä kuten polyaromaattisia hiilivetyjä (PAH). Katupöly on haitallista varsinkin herkille väestöryhmille, kuten lapsille sekä sydän- ja keuhkosairaille. Hiekkapöly ei kuitenkaan ole terveydelle yhtä haitallista kuin polttoperäiset hiukkaset liikenneväylien varsilla. Polttoperäiset PAH-yhdisteet voivat ärsyttää ihoa ja hengitysteitä, osa aiheuttaa syöpää ja perimän muutoksia.

Pykälän 1 momentin mukaisella puhdistettavan alueen kustuttamista koskevalla määräyksellä pyritään estämään muun muassa keväisen koneellisen katuhiekan poistamisen aiheuttamaa ilmanlaadun heikkenemistä.

Lehtipuhaltimien käytön kieltäminen hiekoitushiekan poistamisessa on tarpeen niiden aiheuttaman runsaan pölyämisen takia. Lehtipuhaltimet on tarkoitettu lehtien poistamiseen.

19 §

Rakennustyömaiden pölyntorjunta

Maarakennus, talonrakennus ja erilaiset purkutytöt ovat merkittäviä pölyhaittojen aiheuttajia Helsingissä. Suurten kohteiden purkutöiden pölyhaitat ovat verrattavissa kivenmurskauksen aiheuttamiin haittoihin. Pykälän 1 ja 2 momenteissa annetaan rakennus- ja purkutöistä vastaaville sekä maa- ja kiviaineksia käsitteleville toiminnanharjoittajille velvoite käyttää mahdollisimman tehokkaita keinoja pölyhaittojen ehkäisemiseksi. Tärkeimpänä keinona on kastelu. Erityisen tärkeänä pidetään, että ns. häiriintyvien kohteiden kuten asuntojen, päiväkotien, koulujen, sairaaloiden ja vanhainkotien lähellä kiinnitetään erityistä huomiota pölyn torjuntaan.

Pölyntorjuntaan voidaan käyttää suolaa myös tärkeillä pohjavesialueilla. Suolaaminen on käytännössä ainoa tehokas keino maarakennustyömaiden pölyntorjunnassa. Pölyhaittaa aiheutuu erityisesti maarakennusvaiheen aikana, joka ei tyypillisesti ole niin pitkäaikainen, että suolan käyttöä pitäisi rajoittaa pohjaveden pilaantumisen estämiseksi. Myöskään suolattavat alueet eivät työmailla yleensä ole kovin suuria.

Pölyävän aineksen kuljettaminen voi aiheuttaa haittoja ajoreittien varrella. Haitat ovat kuitenkin helposti torjuttavissa pykälän 3 momentissa esitetyillä tavoilla.

Rakennusten julkisivujen hiekkapuhalluksessa ja muullakin vastaavalla tavalla julkisivuja puhallettaessa syntyy runsaasti pölyä tai muita puhallettavasta pinnasta irtoavia epäpuhtauksia. Määräyksen tavoitteena on estää terveyshaittojen syntyminen ja ympäristön pilaantuminen huolehtimalla pölyn ja muiden epäpuhtauksien leviämisen torjunnasta mahdollisimman tehokkaasti ja estämällä niiden leviäminen asuintiloihin pykälän 1 ja 2 momentin edellyttämällä tavalla.

Vakiintunut käytäntö Helsingissä on, että rakennusten ulkopuolisissa hiekka- ym. puhallustöissä edellytetään rakennuksen huputtamista. Myös silloin kun asbestia sisältäviä julkisivuja pestään kovalla paineella tai kun maalipinta on hilseilevää, suojaus on tarpeen haittojen estämiseksi. Pienimuotoisissa käsityökaluilla tehtävissä kunnostustöissä haitat ovat todennäköisesti niin vähäisiä, ettei erityisiä suojauskeinoja tarvita.

Ympäristöministeriö on antanut ohjeet toimenpiteistä ympäristön pilaantumisen estämiseksi poistettaessa elementtirakennusten polykloorattuja bifenyylejä (PCB) tai lyijyä sisältäviä saumoja. PCB:tä tai lyijyä sisältävien julkisivusaumojen korjaustyön aikana ja sen jälkeen on parhaalla mahdollisella tekniikalla varmistuttava siitä, ettei PCB- tai lyijypitoinen jäte tai pöly leviä ympäristöön ja aiheuta vaaraa asukkaiden ja työntekijöiden terveydelle. Leviämisen estämiseksi on pykälän 3 momentin mukaan käytettävä riittävän tehokkaita työvälineitä ja -tekniikoita sekä suojaustoimenpiteitä.

Polyklooratut bifenyylit (PCB) ovat pysyvyydeltään ja kertyvyydeltään pahimpia ympäristömyrkyjä. PCB:tä sisältävät tuotteet ja laitteet ovat vaarallista jätettä. PCB:tä tai lyijyä sisältävien sauma-aineiden poisto on suoritettava siten, että syntyvät jätteet saadaan mahdollisimman hyvin talteen. Kemiallisessa maalinpoistossa käytettävät liuottimet ja työssä syntyvä liuottimia sisältävä maalinpoistojäte ovat yleensä vaarallista jätettä, jotka on kerättävä talteen ja toimitettava vaarallisten jätteiden käsittelyyn.

20 § Tilapäinen louhinta

Ilman ympäristölupaa voidaan tilapäisesti suorittaa murskausta alle 50 päivän ajan. Tilapäisestäkin murskauksesta voi aiheutua merkittävää pölyhaittaa ja ympäristön pi-

laantumista. Kallioporauksessa käytettävät poravaunut tulee varustaa pölynkeräimillä, ja räjäytyksissä pölyn leviäminen voidaan estää sadettamalla. Louhintatöissä pölyämistä voi aiheutua kallioporauksesta ja kerätyn porauspölyn huolimattomasta käsittelystä. Erityistä huomioita on kiinnitettävä pölyntorjuntaan silloin kun pölyävää työtä tehdään lähellä pölylle herkkiä kohteita.

Pykälässä esitetään louhinnasta aiheutuvien pölyhaittojen ehkäisemiseksi toimenpiteet, joilla merkittävät haitat voidaan kokemuksen perusteella ehkäistä. Kiven tai mineraalisen rakennusjätteen murskauksesta on tehtävä aina meluilmoitus ja vastaavat pölyntorjuntaa koskevat määräykset on mahdollista antaa ilmoituksen johdosta annettavassa päätöksessä.

Ympäristöluvanvaraiseen murskaukseen sovelletaan valtioneuvoston asetusta kivenlouhimojen, muun kivenlouhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelusta.

21 §

Ilmoitusvelvollisuus erittäin häiritsevää melua ja tärinää aiheuttavasta toiminnasta

Pykälän 1 momentin 1–6 kohdissa on lueteltu toimintoja, joissa ympäristönsuojelulain 118 §:n mukainen meluilmoitusmenettely tulee aina sovellettavaksi. Määräykseen on sisällytetty toimintoja, joiden aiheuttaman melun tai tärinän on vuosien kokemuksen perusteella todettu yleisesti olevan erityisen häiritsevää ja siten aina edellyttävän ilmoituksen tekemistä. Luettelo ilmoitusvelvollisista toiminnoista ei ole kuitenkaan tyhjentävä. Arvioitaessa melun häiritsevyyttä on otettava huomioon melun voimakkuuden (dB) lisäksi mm. melun kesto, toistuvuus, mahdollinen kapeakaistaisuus ja iskumaisuus, vuorokauden aika, jolloin melua esiintyy sekä melun haitalliseksi kokevan kohteen erityispiirteet.

22 §

Erityisen häiritsevä melu yöaikaan

Järjestyslaki kumosi kunnalliset järjestyssäännöt. Järjestyslakiin ei sisälly kumoutuneen järjestyssäännön 18 §:ää vastaavaa säännöstä, joka koski yöaikaista häiritsevää melua. Ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaisella ilmoituksella voidaan useissa tapauksissa säädellä myös yöaikaista erityisen häiritsevää melua. Yleinen häiritsevän yöaikaisen melun aiheuttamisen kieltävä määräys koetaan kuitenkin edelleen tarpeelliseksi Helsingissä.

Muun muassa kiinteistöjen kunnossapito- ja huoltotyöt, kuten esimerkiksi lumen auraus ja yöaikaan asuntojen ja muiden vastaavien kohteiden läheisyydessä aiheuttavat asukkaille erityisen häiritsevää melua etenkin, jos työtä tehdään toistuvasti yöaikaan. Kunnossapitotyöt ovat luonteeltaan sellaisia, ettei niistä ole tarkoituksenmukaista vaatia meluilmoituksen tekemistä, vaikka työt aiheuttavatkin erityisen häiritsevää melua. Useimmiten ei voida etukäteen edes tietää, milloin työtä joudutaan tekemään, joten ilmoituksen tekeminen etukäteen olisi käytännössä mahdotonta eikä vastaisi ympäristönsuojelulain 118 §:n tarkoitusta.

Yksittäisillä lyhytkestoisilla tapahtumilla tarkoitetaan lähinnä yöaikaan päättyviä konsertteja, joista tehdään meluilmoitus. Konserttien päättymisajoista on laadittu erityiset päättymisaikalinjaukset, joiden mukaisesti toimimalla ehkäistään kohtuuttomien haittojen syntyminen tapahtumapaikkojen ympäristössä.

Määräyksellä ohjataan työt tehtäväksi pääsääntöisesti päiväaikaan, jolloin kunnosapidossa ja muissa töissä käytettävien koneiden ja laitteiden melua ei katsottaisi erityisen häiritseväksi. Poikkeuksena ovat välttämättömät työt, joita ei voida lykätä esimerkiksi liikenneturvallisuuden takia. Silloin tällöin yöaikaan tehtävä välttämätön työ ei aiheuta asukkaille vastaavaa haittaa kuin toistuvasti yöaikaan tehtävä työ.

Koska meluhaittaa voidaan kuitenkin vähentää tiedottamalla asiasta etukäteen, on perusteltua edellyttää tiedottamista meluhaittaa aiheuttavasta työstä myös silloin, kun meluilmoitusta ei vaadita ja tiedottaminen on muuten mahdollista.

23 §

Äänentoistolaitteiden käyttö ja katusoitto

Äänentoistolaitteiden käytöstä yöaikaan sekä niiden käytöstä päiväaikaan melulle herkkien häiriintyvien kohteiden läheisyydessä aiheutuu erityisen häiritsevää melua. Äänentoistolaitteita käytetään usein mainos- ja muissa vastaavissa tarkoituksissa, eikä niiden käyttäminen esimerkiksi ulkotarjoilualueella ole liikkeen toiminnan kannalta välttämätöntä. Siksi pykälän 1 momentissa on rajoitettu ja osittain kielletty äänentoistolaitteiden käyttö tiettyinä kellonaikoina ja herkästi häiriintyvien kohteiden läheisyydessä.

Katusoittajien äänentoistolaitteet voivat häiritä tai vaikeuttaa työskentelyä soittopaikan läheisyydessä olevissa kiinteistöissä. Katusoitto on yleensä keskittynyt tietyille paikoille ja naapurustoa voi häiritä huomattavasti usein toistuva katusoitto samassa paikassa.

5 LUKU

MUUT MÄÄRÄYKSET

24 §

Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Kaikkia määräysten soveltamistilanteita ei ole mahdollista ennakoida. Sen vuoksi kohtuuttomien tilanteiden välttämiseksi on perusteltua sisällyttää määräyksiin myös poiketa ympäristönsuojelumääräyksistä perustelluista syistä. Poikkeaminen ei kuitenkaan ole mahdollista, jos siitä aiheutuu merkittävää ympäristön pilaantumista.

25 §

Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta

Pykälän tarkoituksena on selventää ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen seuraamuksia viittauksella ympäristönsuojelulain asianomaisiin säännöksiin.

26 §

Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo

Päätös ympäristönsuojelumääräysten hyväksymisestä annetaan tiedoksi siten kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Päätös katsotaan annetun tiedoksi, kun kuulutus on asetettu yleisesti nähtäville. Samoin on kuulutettava ympäristönsuojelumääräysten voimaantulosta.